

TORONYIRÁNY

XVI. 8.

2022. február 20.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 7. vasárnap

Február 22. Szent Péter apostol székfoglalása

Február 24. Szent Máttyás apostol

A szeretet szót sokféleképpen lehet értelmezni. Van ösztönös szeretet, majomszeretet, önző és terhes szeretet, de tapasztalunk önzetlen, szellemi és önfeláldozó szeretetet is. Sőt, beszélhetünk természetes szeretetről, amely egyszerűen emberségünkben fakad, és természetfölötti szeretetről, amelyet Krisztus az Atyától hozott és adott tovább. Ő a hívőket arra kötelezte és arra hatalmazta fel, hogy ezt a szeretetet felismerjék és ebből éljenek. Krisztus óta az a vallásos ember, aki ezzel a szeretettel tekint Istenre és embertársaira. Érezzük, hogy az ilyen szeretet nem szavakból, nem is érzelemből áll, hanem magatartásból, tettekből, türelemből és jóakaratból. A természetfölötti szeretetet csak a hitben lehet felismerni és a hittől vezetettve viszonyozni.

Ezért találunk pl. az apostol levelében ilyen kitéltet: „Mehajtom térdemet az Atya előtt... Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjete belse emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben és gyökeret verjete és alapot vessete a szeretetben, akkor majd fel tudjátok fogni az összes szenttel együtt, hogy mi a szélesség és hosszúság, a magasság és mélység (vagyis milyen titokzatos Isten kegyelmi világa), megismerete Krisztusnak mindig értelmet meghaladó szeretetét és beteltek az Isten egész teljességével.” (Ef 3,14-19).

Itt az apostol világosan megjelöli a szeretet előfeltételeit. A Lélek által át kell alakulni belse emberré, aki a hitben azonosította magát Krisztussal, elfogadja őt megváltónak, s meg van győződve, hogy az Atya általa üzent, benne állított élénk példát, s őt tette meg a kegyelem forrásává. Aki így hisz, az felismeri, hogy Krisztus, mint ember, szeretettel vállalta küldetését, mindent feltárt előttünk, amit az Atyától hallott, s ezzel a szeretettel vállalta az engesztelő vértanúságot is. Azért jött, hogy a betegek orvosa legyen és hogy saját élete árán adjon az embereknek örök életet. Itt nincs önzés, kisajátítás vagy félrevezetés. De azt is érezteti, hogy szeretete nevelni akar és alkalmassá akar tenni az örök élet hordozására.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. 1Sám 26,2.7-9.12-13.22-23 Dávidnak lehetősége lenne megölni az őt esztelenül gyűlölő és üldöző Saul királyt, de megkíméli életét.

2. 1Kor 15,45-49 Amint Ádámban mindannyian sorsközösségben vagyunk, mint „földi” emberek, úgy a Föltámadt Krisztussal is sorsközösséget nyerhetünk, mint „mennyei” emberek.

3. Lk 6,27-38 Jézus az emberhez méltó erkölcsi magatartásra tanítja követőit.

A legnehezebb parancs

Hogy a szeretet nem könnyű érzelemből áll, az bizonyítja, hogy a legnehezebb következetesen, kitartóan gyakorolni. A keresztyén ember számára is a legnehezebb parancs a főparancs, különösen annak második része: Szeresd embertársadat, mint önmagadat – ha új, evangéliumi felfogásban vesszük. Már az ószövetségben is főparancs volt. Mi benne most a nehéz, s mi benne az új?

Egészen megdöbbenően új az evangéliumban a főparancs jézusi értelmezése: az embertárs szó jelentéskörének kiterjesztése minden emberre, még az ellenségre is. Az ószövetségi időben az „embertárs” szó nem vonatkozott azokra, akik ellenségek, akik ártanak. Ezekre a „szemet szemért, fogat fogért” szabály vonatkozott. Jézus, aki nem eltörölni jött a törvényt, hanem beteljesíteni, tökéletessé tenni (vö. Mt 5, 17), kiterjeszti a főparancs érvényét minden emberre. Ez azt jelenti, hogy kivétel nélkül minden embert szeretnünk kell. Ezért a legnehezebb parancs a szeretet parancsa. De csak ezzel lehetünk a mennyei Atyánk gyermekei, csak így lehetünk hasonlóak hozzá.

S amikor erre a parancsra gondolunk, ne elvont, távoli eseményekre és személyekre gondoljunk. Az ószövetség ugyan felhoz nagyszerű példákat, embereket, akik nem éltek a bosszú lehetőségével (vö. 1. olvasmány), mint Dávid, aki megkegyelmezett ellenfelének, Saulnak, amikor az egyszer ott aludt el, ahol éppen Dávid titokban rejtőzködött. Az Ószövetség példái sokszor „negatív” példák, s az újszövetség jézusi etikája túl van a negatív követelményeken, hogy ti. mit ne csináljunk. Az evangéliumi szeretet parancsa túl van azon, hogy nem bosszulunk meg sérelmeket, nem bántunk másokat. A jézusi szeretet ott kezdődik, hogy cselekszünk: jóval fizetünk az ártóknak, még adunk azoknak, akik elvesznek tőlünk valamit stb. És a szeretetben nincs kivétel: szeretjük a tékozló fiúkat, a kellemetlen szomszédokat, akik porrongyukat a mi erkélyünkre rázzák, a nehéz természetű társbérlelőket, akik naponta felbosszantanak, a munkatársakat, akik durván beszélnek velünk, a főnököt, akinek nem tetszik a képünk stb. Miért? Röviden: mert ez a béke, a tökéletesség isteni útjai és parancsa.

Nehéz dolog teljesíteni a jézusi normákat. Igen, jézusi normáról és teljesítményről kell beszélnünk, mert az ő élete indokolja a szeretet parancsát:

1. Jézus is szeret minket, noha mi nem egyszer megbántjuk őt. Durván beszélünk Atyjával, esetleg egyáltalán nem beszélgetünk vele (imádság!) vagy csak ritkán. Rá hártjuk a felelősséget bajokért, kellemetlenségekért (erkélyre rázzuk rongyainkat), amelyeknek mi vagyunk az okai.
2. Jézus mindig kész megbocsátani, visszafogadni minket. S nemcsak megbocsát, hanem elhalmoz szeretetével. Az ő rendelése a bűnbocsánat szentsége (gyónás) és az eucharisztia (áldozás).
3. Jézus életének legmeggrázóbb eseménye igazolja a legnehezebb szeretet követelményét: az ellenségszeretetet. Ő azokért is meghalt, akik életére törtek és halálra adták, és megbocsátásért imádkozott azok számára, akik hóhérai voltak.
4. Jézus egyházát, mint a szeretet élő jelét adta a világnak. Ha Jézus egyházának a tagjai vagyunk, szükségszerűen élő jelei kell hogy legyünk Jézus szeretetének.

Csanád Béla

Szeretnék mindenkit megkérdezni: Mit gondol a mai evangéliumról? Néhányan talán azt válaszolnák: Keresztülvihetetlen, amit Jézus itt mond! Így csak a világról mit sem sejtő, a világtól idegen ember beszélhet, aki egészségtelenül idealista. Jézus nem ismeri a világot és a mi életünket! Az élet egészen más, a keresztény ember élete is. Behálózott minket a gonosz, akár akarjuk, akár nem. És ha úgy cselekszünk, ahogy Jézus a mai evangéliumban követeli, kinevetnek és kihasználnak minket, s a végén bolondnak tartanak. Az ígérgető is tudja ezt.

És mégis: Mindenkinek, aki Jézust közelebbről megismerte az evangéliumból, az a benyomása, hogy senki sem ismerte olyan jól az embert, senki sem látott rajta úgy keresztül, mint éppen ő. Ezért kérdezzük: Mi a szándéka a mai evangélium követelményeivel? Segíteni akar nekünk abban, hogy a gonoszság sorsszerű, ördögi köréből végre kijussunk! Szét akarja törni a rossz varázskörét, amely mindnyájunkat körülvesz, minket, a keresztény közösséget is. Lassanként felismerik az emberek ennek az ördögi körnek a veszélyességét, amely egyre inkább fejlődik, úgyhogy a közösségi élet egyre nehezebbé válik. Ezért mondja Jézus a mai evangéliumban: Álljatok ellen a gonosznak naponként, álljatok ellene cselekvően! A jót állítsátok szembe a rosszal! Csak így lehetséges igazi közösségi életet élni! Ez a keresztény közösség feladata, különösen a mai időkben. Ez a keresztény közösség „társadalomkritikája”! Ezzel teremti meg a reményt a világban, ezzel segít, hogy a világ emberibb, lakhatóbb legyen, hogy a régi rómaiak mondása: „homo homini lupus” (ember az embernek farkasa) ne igazolódjék újra és újra. Így hártja el a keresztény közösség a gonosz végső következményeit. Elég realisták vagyunk, hogy tudjuk: a világ e mostani helyzetében a boldog világ nem valósulhat meg végérvényesen. Ilyen véglegesen boldog világot csak Isten teremthet. De már most tudunk segíteni abban, hogy a jó számára szabad teret teremtünk és így megtörjük a rossz varázskörét. Vagy a keresztények át akarják engedni ezt a feladatot a nem hívőknek, hogy a világot emberibbé, lakhatóbbá és kedvesebbé tegyék? Szomorú lenne, ha a keresztény közösség újra és újra kivonná magát ebből a kötelességből! Hiszen tudja, hogy ez kötelessége, ez az Úr követelménye, ahogyan a mai evangéliumban nyomatékosan elhangzik.

Jézus elvárja mindezt az ő közösségétől, mert szét akarja törni a gonosz varázskörét. Jézus kifejezetten utal a mai evangéliumban Isten példájára: „Ő jóságos a hálátlanok és a bűnösök iránt is.” Aki a gonosz körfutását meg akarja törni, tegyen úgy, mint Isten. Közreműködésünket nem tagadhatjuk meg tőle, mert a „Magasságos fiai” vagyunk.

Franz Mussner

A jólneveltség kézikönyve (7.)

A kommunikáció eszközei

2. LEVELEZÉS

2.3. Az e-mail

Az e-mail, vagyis az interneten keresztüli levél annak ellenére, hogy nem kézzel írott - tehát nincs meg benne az a varázs, az az érzelmi töltet, mely a hagyományos levélben jelen van -, lehet bizalmas és szeretetteljes.

A hagyományos levéllel ellentétben az elektronikus postának megvan az az előnye, hogy olcsóbb, és gyorsabb: ahogy eszedbe jut valami, rögtön meg tudod írni, és továbbítani a címzettnek. Ily módon az utolsó pillanatban eszedbe jutott jókívánásokat még időben elküldheted. De mi történik akkor, ha például dühbe gurulsz és egy borzalmas üzenetet írsz a legjobb barátodnak? Egy másodperccel később eljut hozzá, neked pedig viselned kell a következményeket.

Éppen ezért, a számítógépes levelezéseket a hagyományos postai kapcsolattartásnál jobban át kell gondolnod: nemcsak az elgépelésekre kell komoly figyelmet fordítanod, hanem legfőképpen arra, amit leírsz, és ahogyan leírod. Ne felejtsd el: azok a mondatok, melyeket végig nagy betűkkel írsz, különösen... erősnek tűnnek. Ezért, mielőtt megharagudnál és elküldenél egy sértődött hangvétellű levelet, ellenőrizd, hogy előző e-mailed valóban megérkezett-e a célszemélyhez.

Légy elővigyázatos! Az internet egy ablak a világra és ennek köszönhetően minden eljuthat hozzád. Óvakodj a hamis közvetlenségtől akkor is, ha maga az eszköz ennek kedvez. A hálózaton keresztül egyszerű bárkit letegezni. Lehetőleg ne add meg a címedet és telefonszámodat; egyedül sose találkozz olyan emberrel, akivel az interneten ismerkedtél meg...

Egyébként pedig a számítógépen keresztüli kommunikációhoz azokat az udvariassági szabályokat használd, melyeket már ismersz. És ha kapsz egy nem hozzád írott e-mailt, küldd át a valódi címzettnek anélkül, hogy elolvasnád a levelét vagy indiszkrét kérdésekkel ostromolnád őt, hiszen a rossz helyre érkező postai levelet is eljuttatnád a címzetthez.

A családban

1. NEM EGY ÁTMENETI KABÁT, HOZZÁNK TARTOZIK, MINTHA A BŐRÜNK LENNE

A család biztos menedék, ahol bármit kimondhatsz és bármit megtehetsz, szüleid mégis mindig szeretni fognak. Nem így az iskolában, ahol felfüggeszthetnek, ha nem megfelelően viselkedsz, vagy a foci pályán, ahol kiállíthatnak a játékból.

A családban vannak azok a személyek, akik szeretnek téged, és akiket te is a legjobban szeretsz, ennek ellenére ez az a környezet, ahol a családtagok gyakran a legdurvább sértéseket vágják egymás fejébe, a legudvariatlanabb módon viselkednek egymással, esetenként a legnagyobb közönyösséggel élnek egymás mellett: vagyis faragatlan tüskék egymással. Ezért számukra a jó modor olyan, mint egy átmeneti kabát, melyet felöltötenek magukra, amikor elmennek otthonról, és gondosan visszarakják a szekrénybe, amikor hazaérnek.

Az udvariasság ellenben nem egy „plusz”, melyet időnként hozzáadunk a dolgokhoz, hogy jó képet alakítsunk ki önmagunkról. A mások iránt érzett mély tiszteletből születik, vagyis bensőnkől jön, olyan, mint a bőrünk, részünké válik. Ennél fogva a családban kevésbé leszünk formálisak, mint más helyzetekben, de továbbra is ugyanazt a tiszteletet fogjuk mutatni családtagjaink felé is: szeretet nem létezhet kedvesség és udvariasság nélkül.

2. HOGYAN KERÜLJÜK EL AZT, HOGY POKOLLÁ TEGYÜK EGYMÁS ÉLETÉT?

Egy család különböző személyekből áll. Mindegyikük arra vágyik, hogy a többiek elismerjék őt. Mindez azt jelenti, hogy a legnagyobb udvariasság, amit a másik személy irányába mutathatunk az, hogy tudomást veszünk róla. Elmondhatjuk tulajdonképpen azt, hogy az udvariatlanság a vakság egy formája, melynek okán nem veszünk tudomást a többiekről, és ez megakadályoz minket abban is, hogy tiszteljük őket. Együtt élni másokkal tehát nem könnyű: egy sor követelés, szokás, kívánság egybeolvadásáról van szó, melyek gyakran ellentétben állnak egymással. Ha tehát nem fegyverkezünk fel türelemmel, és a kölcsönös tapintatra nem fektetünk hangsúlyt, a családi élet pokollá válhat. Hogyan kerülhetjük el, hogy ez megtörténjen? Néhány tanács:

2.1. Amit tenni kell

1. Köszönjük reggel, miután felkeltünk, és mindig mikor hazajövünk. Mindkét köszönést kísérheti egy kis mosoly, és egyben azt is megkérdezhetjük családtagjainktól, hogy vannak. Így megtudjuk, vidámak-e vagy szomorúak, szükségük van-e segísre, társaságra, vagy egyszerűen csak szeretnék-e elmondani valakinek, ami a szívüket nyomja.

2. Kéréseinket és viselkedésünket igazítsuk családtagjaink szükségleteihez. Vegyük figyelembe, ha a szüleink sietnek, és ne bombázzuk őket kívánságainkkal, mert a végén elutasítón válaszolnak: ne zavarjuk őket alvás közben; ne sajátítsuk ki a telefont... Időben beszéljük meg a dolgokat, hogy a többieknek legyen lehetőségük előkészülni, így egy kérés sohasem válik problémává. Például nem követelhetjük azt szüleinktől, hogy mindketten jöjjenek el a munkaidejük alatt zajló iskolai szavalóversenyre, ha aznap reggel szólunk nekik.

3. Válaszoljunk a hozzánk intézett kérdésekre és kérésekre, ne hagyjuk, hogy egyszerűen felszívódjanak a semmiben. A „Most akkor figyelsz rám, vagy nem!” felkiáltás sok szülőnek a repertoárjában megtalálható. Figyelmesen hallgassuk meg a másikat, amikor hozzánk beszél anélkül, hogy félbeszakítanánk. Tekerjük le a hangerőt, kapcsoljuk ki a tévét, rádiót stb. ezzel kimutathatjuk, hogy figyelünk rá. Beszélgessünk, lehetőleg ne egyszótagos kifejezéseket használva és motyogva szüleinkkel, testvéreinkkel, még a nagyszülőkkel is - meséljünk nekik magunkról, és tegyünk fel nekik kérdéseket, így elmondják, mi az, ami érdekli őket.

4. Minden kérésünkhöz tegyük hozzá, hogy „Légy szíves” és ilyen esetekben inkább a feltételes módot használjuk és hagyjuk el a parancsoló stílust: „Odaadnád a sót, légy szíves?” ahelyett, hogy „ADD MÁR oda a sót!”. Mindig köszönjük meg, ha valaki megtesz értünk valamit, de főleg akkor, ha ez a „valaki” az édesanyánk. Kérjünk bocsánatot, amikor kell, vállaljuk a felelősséget és próbáljuk meg helyrehozni a hibát, amit vétettünk. Mindig mondjuk meg hová megyünk, vagy hová szándékozunk menni. Értesítsük szüleinket, ha késünk.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

„Damjáni Péter voltam...”

Reformer, misztikus és költő (1.)

Szépség iránti fogékonysága a világ költői szemléletére ihlette, a mindenséget úgy fogta fel, mint kimeríthetetlen példázatot, jelképek összefüggő sorozatát, amelyből kiindulva a belső életet, az isteni és a természetfölötti valóságot értelmezhetjük. XVI. Benedek nyilatkozott így a remeteségbe vonult Szentről, aki ugyanakkor nyitott szemmel figyelte az életet, ostorozta a romlottságot, amely az egyházból sem hiányzott. Ezért vállalta, hogy részt vesz – püspökként, bíborosként a reformok nem könnyű feladatában, visszaélések felszámolásában. Rádöbrent, nem elég csupán szemlélődni...

A Vértes Vörösmarty megénekelte csöndjében eszünkbe juthat a remetetelep: *Majk*, ahová zarándokút vezet a cellákhoz. A barokk időkben kamalduli remeték mennyei lakóhelyei voltak ezek, zoltározó esték csillagmagányos elvonultságainak szentélyei, ahogyan a remeteség tagjairól korai időkben a csönd – a kozmosz misztikus üzenetét tolmácsolva az egyik legjelesebb kamalduli: *Pietro Damiano – Damjáni Szent Péter* – a költő meditációjában ír, hallván a liturgia egyetemes felkiáltását: „*Dominus vobiscum – Az Úr legyen veletek.*” „Milyen csodálatos, amikor egy testvér cellájában az éjszakai zoltárokat imádkozza: mintegy őrt áll, s vigyáz Isten táborára. Amint az egymást követő csillagok a virradat közeledtét jelzik, a zoltárok a csillagokkal lassan továtűnnek. Teljesítették Isten dicséretének szolgálatát, a csillagok meg a rájuk bízott küldetését. A bensőséges szavak a távoli, megközelíthetetlen Fény felé közelednek, a csillagok – egymást követve – a látható fény ajtónyitói. Zoltár is, csillag is a cél felé siet. Ekként a természet is valamely módon összhangban van az isteni szolgálattal... A cella a lélek védő lakhelye... Nászterem, ahol a boldog lelkek megkapják a Lélek ajándékát, egyesülnek az égi jeggyessel...”

A kamalduli remete Péter Faenzában nyugszik, a Via Aemilia „mentén”. *Donatello, Rodin* szobrainál – a Museo Civicóban – az ősalapító *Romuald* idéződik fel, a szigorú kamalduli, akinek példáját megpróbálta követni a Róma szellemét felébreszteni akaró *III. Ottó* császár (pápa-mesterével, lélektársával: *II. Szilveszterrel*), akinek ugyancsak agyában lehetett a közép-európai apostoli királyságok megteremtése, az egyetlen „nagy érdem” álomkergető pályájukon. Amikor Damjáni Péter, a szegény családból származó tehetséges gyerek megszületett, a reichenauai bencés apátságban – a Bódeni-tó szigetén készült, kézzel illusztrált Evangéliáriumban gyönyörködtek, amelyben az allegorikus Szkitia – „honnan kijött magyar vitéz” – Schlaviniával mutatja be áldozat-tiszteletét Krisztusnak. A kódex Ottónak készült, aki Romualdot kiemeli a magányból, s ő elhatározza, elindul a magyarok térítésére is.

† Tóth Sándor

hírek információk

Tíz évvel ezelőtt, 2012. február 15-én írta alá Kiss-Rigó László püspök a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium alapítólevelét. A Szeged-Csanádi Egyházmegye azzal a céllal hozta létre az intézményt, hogy – csatlakozva Magyarország Kormánya és a történelmi egyházak között 2011-ben létrejött megállapodáshoz – hozzájáruljon a közéleti feladatvállalás iránt elkötelezett, aktív társadalmi párbeszédet folytató roma értelmiségiek formálásához, akik a szakmai kiválóságot ötvözik a társadalmi és szociális kérdések iránti érzékenységgel. Ezzel olyan szellemi műhely jött létre Szegeden, mely a magyar társadalom számára a romák integrációjának keresztény szellemiségű alternatíváját kínálta. A szegedi lett az ötödik egyházi fenntartású roma szakkollégium az országban.

Az elmúlt évtizedben a jelenlegi hallgatókkal együtt összesen 112 roma fiatal vállalta, hogy egyetemi tanulmányai mellett bekapcsolódik a szakkollégiumi programba, mely nagy hangsúlyt fektet az identitás erősítésére, szakmai igényességre, a közösségi szemléletre és az értelmiségi pályára történő felkészítésre. A szakkollégium feladatának tekinti a társadalmi integráció szolgálatát. Közössége együttélési modellként is működik: cigány és nem cigány fiatalok számára egyaránt nyitott. Az intézmény szoros együttműködést alakított ki a Gál Ferenc Egyetemen és a Szegedi Tudományegyetemen. Az egyetemek nem csupán háttérintézmények a szakkollégium számára, hanem stratégiai partnerek is.

Nagy sikert aratott a Belvárosi Plébánia asztalifoci (csocsó) bajnoksága, melyet február 12-én rendeztek a plébánia hittantermében. A sportesemény célja az volt, hogy a plébániához tartozó, oda hitoktatásra, közösségbe vagy szentmisére járó gyerekeknek, fiataloknak és családjaiknak közösségi- és játékményt nyújtsanak. Az iskolások (6-12 évesek) kategóriájában 14 páros indult, a győztes a „Félkarú rablók” csapata (Tóth Regő és Farkas Mózses) lett. Az ifjak (13-16 évesek) között az „Albur” duó vitte el a fődíjat. A családi kategóriában, melyben a gyerekek szülővel, nagyszülővel vagy nagyobb testvérrel párban indulhattak, izgalmas verseny alakult ki a 16 induló páros között. A seregszemlét, és ezzel a családi nyomozójáték utalványt az „Egyedül nem megy” csapat, a Galambos család nyerte.

Közös ruhabörzét rendezett a közelmúltban a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás és az ÁGOTA Alapítvány. A Csongor téri központ udvarán három kamionnyi ruha, cipő és játék várta Tarján városrészes rászoruló családait, fiataljait, gyermekeit és idős lakóit.

Ökumenikus istentisztelettel zárul a Házasság hete egyházmegyei programsorozata. A Honvéd téri református templomban ma, 10 órakor kezdődő liturgia alatt gyermek-istentiszteletek is lesznek. Az alkalmat követően szeretetvendégségre várják a családokat.

Ma, a 10 órai szentmise keretében a jezsuiták Szent József templomában (Dáni János u. 3.) külön áldásban részesülhetnek a jubiláló házaspárok, illetve mindazok, akik újból kérik Isten áldását házasságukra.

A keresztény misztikáról című előadással folytatódik a Jezsuita Szabadegyetem. Az előadó, Görföl Tibor bölcsész, teológus, a Vigília folyóirat főszerkesztője február 21-én, hétfőn este negyed 8-kor várja az érdeklődőket a Szent József templom hittantermében (Dáni János u. 3.).

„Újra indulni Krisztustól” mottóval face2Face imaestet szerveznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Iroda munkatársai. Az alkalom, melynek előadója Kopasz István plébános, február 22-én, kedden este 8 órakor kezdődik a Székesegyházban.

Orgona-sétára várják az érdeklődőket február 26-án, szombaton, 10 óra 30 perctől a Szegedi Dóm Látogatóközpont munkatársai. A tematikus séta során a Székesegyház, valamint az 1928 és 1930 között a pécsi Angster József és Fia Orgonagyárban készített főorgona történetével ismerkedhetnek meg a látogatók. A „hangszerek királynőjét” Nagy Péter orgonaművész szólaltatja meg. A program előzetes regisztrációhoz és jegyváltáshoz kötött. További információ a domlatogatokozpont@gmail.com elektronikus levélcímen, valamint a 20/ 22 07 227-es telefonszámon kérhető.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségéhez tartozó gyermekek ünnepélyes elsőáldozására június 19-én, Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepén, vagyis Úrnapiján kerül sor. Az iskolában tartott hit- és erkölcsstan órákon tanultakat a plébániai katekézis egészíti ki, mely során a hitélettel és az egyházi közösséggel találkozik a gyermek. Első közös felkészülési alkalom február 26-án, szombaton 14 óra 30 perctől lesz a plébánián. Ezt követően, havonta egyszer, szombat délutánonként várják az elsőáldozásra érett gyermekeket és szüleiket. A gyermekekkel a hitoktatók foglalkoznak, a szülőket (és keresztszülőket) a plébános fogadja, hogy a családban gyakorolt hitélet kérdéseiről beszélgessenek.

Okulva az elmúlt időszak tüzeseteiből, a Katolikus Karitás az Országos Tűzmelegelőzési Bizottság támogatásával családoknak, magányos időseknek, valamint hátrányos helyzetűeknek segít otthonaik védelmében. A szervezet az egyházmegyei központokon keresztül mintegy ezer, tájékozódást segítő anyagot, 100 db szénmonoxid- és 50 db füstérzékelőt ad át az érintetteknek. Ezekkel egyrészt az önkénteseket képezik a veszélyhelyzetek elhárítására, másrészt az eszközöket felszerelve védik a családi házakat az esetleges tüzesetekről.

Február 11-től ismét fogad látogatókat a lourdes-i barlangkápolna, mely a világjárvány miatt két évig zárva volt. A franciaországi Pireneusokban fekvő Mária-kegyhelyen február 8-án jelentették be, hogy a zarándokok ismét látogathatják a Szeplőtelen Fogantatás-bazilika tövében, a Massabielle-sziklában található barlangot és az oltár bal oldalán található forrást. Az újranyitást éppen a Lourdes-i Szűzanya liturgikus emléknapjára, az első jelenés évfordulójára időzítették.

Jövő vasárnap, február 27-én minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, katolikus iskolák javára továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.